

Vyvěšeno dne: 25. 4. 2024
Svěšeno dne: 9. 5. 2024

Jakub Otevřel, DiS.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Ing. Dalibor Bubeníček**, bytem Veletržní 528/19, Praha 7, zast. Mgr. Adamem Biňovcem, advokátem se sídlem Bykoš 41, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2021, č. j. KUKHK-32048/DS/2021 (Ma), v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 11. 2022, č. j. 30 A 46/2022-34,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Předmětem projednávané věci je doručení žaloby zaslané prostřednictvím e-mailové zprávy z e-mailové adresy právního zástupce žalobce, opatřené zaručeným elektronickým podpisem.

[2] Výše nadepsaným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka ze dne 9. 6. 2021, č. j. MUNP/2021/9100/SÚ/PJ, kterým městský úřad zamítl žádost žalobce o zrušení vyvlastnění pozemků v k. ú. Vrchovina, v obci Nová Paka. Žalovaný nepřisvědčil žalobci, že ve stanovené lhůtě 4 let od právní moci rozhodnutí o vyvlastnění nedošlo k realizaci účelu vyvlastnění, kterým je výstavba silnice „I/16, Nová Paka, obchvat“.

[3] Podanou žalobu odmítl krajský soud výše nadepsaným usnesením jako opožděnou. Po provedeném šetření a ústním jednání ohledně doručení žaloby ze dne 19. 11. 2021 z e-mailové adresy zástupce žalobce dospěl k závěru, že dne 19. 11. 2021 neobdržel žádnou e-mailovou zprávu, jejímž předmětem by byla žaloba proti rozhodnutí žalovaného. První podání ve věci obdržel krajský soud až dne 14. 4. 2022. Odkázal na judikaturu Nejvyššího správního i Ústavního soudu, dle které je v případě elektronického podání lhůta pro podání žaloby ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „s. ř. s.“), zachována tehdy, pokud je elektronické podání v poslední den lhůty doručeno soudu, tedy elektronické podatelně soudu. Poukázal též na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2016, č. j. 7 As 59/2016-31, dle kterého je odpovědností účastníka řízení, jaký zvolí procesní postup, včetně volby komunikačních prostředků. Bylo proto na žalobci, resp. jeho zástupci, aby prokázal doručení žaloby dne 19. 11. 2021. Předložené potvrzení o údajném doručení žaloby ve formátu .pdf je dle krajského soudu snadno napodobitelné a bylo zásadně zpochybněno neevidováním listiny na elektronické podatelně soudu a zjištěními u dodavatelské společnosti aplikace ePodatelna (CCA Group a.s.) a u Odboru informatiky Ministerstva spravedlnosti. Za zjištěného skutkového stavu krajský soud pro nadbytečnost neprováděl důkaz zadáním znaleckého posudku z oboru výpočetní techniky, který navrhl zástupce žalobce. Krajský soud uzavřel, že žaloba ze dne 19. 11. 2021 mu byla doručena až dne 14. 4. 2022, tedy zjevně opožděně, jelikož lhůta pro podání žaloby uplynula dne 22. 11. 2021, přičemž zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl výše označené usnesení krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), d) a e) s. ř. s. Navrhl napadené usnesení zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení, eventuálně zrušit i rozhodnutí žalovaného a přiznat stěžovateli náhradu nákladů řízení.

[5] Stěžovatel namítl, že krajský soud v odůvodnění svého usnesení postupuje zcela výlučně tak, že postupně přináší argumenty toliko pro odmítnutí žaloby a současně s tím vyvrací argumenty stěžovatele pro její meritorní posouzení. Úvahy krajského soudu jsou tak „*dokonale jednostranné*“, rozhodnutí je „*apriorní*“ a tím i „*nedostatečně uvážené*“.

[6] Stěžovatel má za to, že nemůže být odpovědný za zpracování elektronické zprávy elektronickou podatelnou soudu. V případě jakýchkoliv vad je na soudu, aby podatele vyzval k nápravě postupem dle § 37 odst. 5 s. ř. s. Přičítat podateli odpovědnost za úkony soudu nemá oporu v právu již s ohledem na „*principy legální licence a enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí*“ vyjádřených v ústavních předpisech ČR. Podání do elektronické podatelny soudu je právem aprobováno a dle stěžovatele nese podatel odpovědnost toliko za prokázání skutečnosti, že podání bylo soudu skutečně předáno, nikoliv jak bylo zpracováno elektronickou podatelnou. Stěžovatel k tomu odkázal na rozsudek NSS ze dne 11. 8. 2006, č. j. 8 Afs 82/2006-68. Žádný právní předpis též nestanoví, že by podání bylo možné považovat za doručené až okamžikem potvrzení systémem centrální elektronické podatelny.

[7] Dle stěžovatele je třeba se v každém jednotlivém případě zabývat tím, zda k prokázání doručení zprávy nepostačí výtisk e-mailové hlášenky, kterou krajskému soudu předložil. Zástupce stěžovatele totiž využívá funkci „požadovat oznámení o doručení“ a hláška vygenerovaná serverem mse1.justice.cz konstatuje doručení e-mailu na e-mailovou adresu podatelny krajského soudu. V tomto ohledu jsou irelevantní úvahy krajského soudu, že tento typ zpráv přichází automaticky v případě nemožnosti doručení e-mailové zprávy. Tyto úvahy prokazují absenci odborných znalostí krajského soudu, proto bylo protiprávní zamítnutí návrhu na dokazování prostřednictvím znaleckého posudku a došlo k zásahu do stěžovatelova práva na spravedlivý proces. K tomu stěžovatel obecně poukázal na nález Ústavního soudu ze dne 2. 11. 2010, sp. zn. I. ÚS 2121/07.

[8] Stěžovatel rozporoval úplnost seznamů podání právního zástupce stěžovatele. V seznamu ze dne 12. 7. 2022 předloženém Ministerstvem spravedlnosti chybí další podání zástupce učiněná v roce 2022 k soudům v Praze a v Berouně, která stěžovatel blíže specifikoval. V úředním

pokračování

záznamu ze dne 24. 5. 2022 absentuje přinejmenším podání ze dne 1. 9. 2021 zaslané krajskému soudu. Nicméně dle stěžovatele je postup krajského soudu zmatečný, pracuje-li se seznamem z roku 2022, když podání mělo být doručeno 19. 11. 2021.

[9] Dle stěžovatele je třeba postupovat v souladu s principem *in dubio pro libertate* a žalobu vyhodnotit jako včasnou, jestliže nelze prokázat, zda byla zpráva odeslaná stěžovatelem vyloučena spamovým filtrem nebo s ní systém naložil jiným způsobem, který zabránil zaevidování na straně soudu.

[10] Stěžovatel uzavřel, že i kdyby učinil dotaz ke krajskému soudu hned následující pracovní den, tj. v pondělí 22. 11. 2021, s reakční dobou krajského soudu by stejně nestihl žalobu včas doplnit, resp. opětovně podat. Je na státu, resp. soudu, aby technologicky zajistil a řádně spravoval vhodný systém pro realizaci práva stěžovatele učinit podání. Ve věci samé se přitom nejedná o bagatelní věc, ale o vyvlastnění stěžovatelovy nemovité věci, proto by se soudy měly přiklonit k meritornímu projednání žaloby. Zejména za situace, kdy formální prověřování včasnosti žaloby zjevně krajskému soudu přineslo obtíže srovnatelné s meritorním projednáním.

[11] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[12] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.). Poté přistoupil k přezkumu usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[13] Kasační stížnost není důvodná.

[14] Nejvyšší správní soud předně připomíná, že je-li napadeno usnesení krajského soudu o odmítnutí návrhu, lze uplatnit jen důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení. Ostatní důvody podřaditelné pod § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. totiž důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. konzumuje (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004-98, č. 625/2005 Sb. NSS, obdobně novější ze dne 19. 1. 2023, č. j. 7 As 279/2022-36, odst. [12] a tam citovanou judikaturu, nebo ze dne 15. 2. 2024, č. j. 9 As 19/2024-33, odst. [18]). Přestože v projednávané věci stěžovatel v kasační stížnosti označil jako uplatněné kasační důvody ty podle § 103 odst. 1 písm. a), d) a e), obsahově kasační stížnost směřuje jen a pouze do odmítnutí žaloby, neboť stěžovatel nesouhlasí s tím, jak krajský soud posoudil včasnost jeho žaloby ze dne 19. 11. 2021. Nejvyšší správní soud proto přistoupil k projednání kasační stížnosti v celém rozsahu.

[15] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval obecnou námitkou stěžovatele brojící proti způsobu vystavení odůvodnění napadeného usnesení a namítající jednostrannost a nedostatečnost úvah krajského soudu. Námitka není důvodná, jelikož odůvodnění napadeného usnesení je naopak velmi podrobné a logické, jakož i přesvědčivé. Nejvyšší správní soud jej nepovažuje ani za jednostranné. Stěžovatel nespecifikoval, v čem konkrétně spatřuje jednostrannost úvah krajského soudu. Dle Nejvyššího správního soudu krajský soud postupoval objektivně a ověřil tvrzení stěžovatele, resp. jeho právního zástupce ohledně doručení žaloby dne 19. 11. 2021 na vlastní podatelnu, u dodavatele aplikace ePodatelna (CCA Group a.s.) a na Odboru informatiky Ministerstva spravedlnosti. Co se týče vlastního odůvodnění

napadeného usnesení, krajský soud postupoval logicky a shrnul průběh řízení o žalobě, jednání soudu včetně provedení dokazování, kdy podrobně popsal jednotlivé provedené důkazy, následně předestřel judikaturu k doručování elektronických podání a vypořádal se se zjištěnými skutečnostmi. Jeho závěr o opožděnosti žaloby, resp. jejím doručení až dne 14. 4. 2022 a nikoliv dne 19. 11. 2021, je tedy dle Nejvyššího správního soudu řádně odůvodněn.

[16] Co se týče vlastního posouzení včasnosti stěžovatelovy žaloby ze dne 19. 11. 2021, Nejvyšší správní soud zjistil z předloženého spisu krajského soudu následující skutečnosti.

[17] Dne 14. 4. 2022 se zástupce stěžovatele dotázal krajského soudu e-mailovým podáním z téhož dne na spisovou značku ve věci žaloby ze dne 19. 11. 2021. K této žádosti zástupce stěžovatele přiložil listinu ve formátu .pdf obsahující data k e-mailu odeslanému dne 19. 11. 2021, listinu obsahující zdrojové informace odeslaného e-mailu, listinu ve formátu .pdf obsahující vizualizaci odeslaného e-mailu, listinu ve formátu .pdf obsahující informaci v anglickém jazyce o úspěšném doručení e-mailu na server Ministerstva spravedlnosti zaslanou z adresy MAILER-DAEMON@mse1justice.cz a listinu ve formátu .pdf obsahující text žaloby ze dne 19. 11. 2021 (bližší viz popis přiložených listin v bodě 9. napadeného usnesení k provedení dokazování). Krajský soud uvedenou žádost včetně příloh zaevidoval pod sp. zn. 3 Na 56/2022, na podatelně soudu ověřil, že e-mailové podání žaloby dne 19. 11. 2021 nebylo doručeno (viz úřední záznam na č. l. 9 přílohového spisu sp. zn. 3 Na 56/2022), a zástupci stěžovatele sdělil, že podání nebylo doručeno a ve věci tedy není vedeno žádné řízení (viz přípis na č. l. 11 přílohového spisu sp. zn. 3 Na 56/2022).

[18] Dne 13. 5. 2022 zaslal zástupce stěžovatele krajskému soudu e-mailové podání, ve kterém vyjádřil nesouhlas s vyřízením jeho žádosti ze dne 14. 4. 2022 a trval na doručení žaloby dne 19. 11. 2021. Dne 23. 5. 2022 byl zástupce stěžovatele telefonicky informován, že okolnosti podání žaloby se prověřují, byla zaslána žádost o vyjádření CCA Group a.s., a zástupce bude informován o odpovědi (viz úřední záznam mezi č. l. 15 a 16 přílohového spisu sp. zn. 3 Na 56/2022). Dne 11. 7. 2022 zaslal zástupce stěžovatele krajskému soudu e-mailové podání se žádostí, zda se již podařilo ověřit rozhodné skutečnosti, eventuálně věc vyřídit. Dne 28. 7. 2022 zaslal krajský soud zástupci stěžovatele přípis s tím, že prověřil tvrzení o doručení žaloby dne 19. 11. 2021, podatelna soudu uvedené podání neeviduje, nedošlo k žádnému technickému výpadku, podání neeviduje ani CCA Group a.s., ze strany ministerstva nedochází k blokaci e-mailové adresy zástupce stěžovatele, žaloba bude zapsána do rejstříku 30 A a bude o ní vedeno standardní řízení, v němž bude mít zástupce stěžovatele prostor k doložení svého tvrzení o dřívějším podání žaloby. Krajský soud k přípisu přiložil záznam správkyně aplikace krajského soudu ze dne 24. 5. 2022 a přepis e-mailové komunikace jiné správkyně aplikace s pracovníkem Odboru informatiky Ministerstva spravedlnosti a se zaměstnancem CCA Group a.s. (viz přípis na č. l. 24 přílohového spisu sp. zn. 3 Na 56/2022).

[19] Z e-mailové komunikace dne 23. 5. 2022 se zaměstnancem CCA Group a.s. vyplývá, že zaměstnanci vyhledali všechny e-mailové zprávy ode dne 1. 1. 2021 pro krajský soud od zástupce stěžovatele a podání ze dne 19. 11. 2021 mezi nimi není. Zaměstnanec dále uvedl, že zasláný potvrzující e-mail (pokud je skutečný) by měl být dohledatelný na serveru Ministerstva spravedlnosti a MAILER-DAEMON obvykle posílá automaticky generované zprávy o nedoručení e-mailu. Z e-mailové komunikace dne 23. 5. 2022 s pracovníkem Odboru informatiky Ministerstva spravedlnosti vyplývá, že odbor prověřil e-mailovou adresu zástupce stěžovatele, nedochází k žádné její blokaci a záznamy ze spamového filtru za rok 2021 již nejsou k dispozici, jelikož se z důvodu velikosti neuchovávají déle než jeden kalendářní rok (viz též bod 11. napadeného usnesení k provedení dokazování).

pokračování

[20] Ze záznamu správkyně aplikace ze dne 24. 5. 2022 vyplývá, že v roce 2021 bylo z e-mailové adresy zástupce stěžovatele zasláno krajskému soudu několik podání, přičemž systém Centrální podatelny ve všech případech odeslal automatickou zpětnou odpověď v českém jazyce, jejíž podobu správkyně vizuálně demonstrovala. Potvrzení obsahuje mj. okamžik doručení a dodání zprávy a informaci o přiděleném evidenčním a běžném čísle podání. Správkyně aplikace dále uvedla, že pokud odesílatel tvrdí doručení podání, měl by doložit podobné potvrzení, které je jediným potvrzením o doručení zprávy do Centrální podatelny krajského soudu. Dle správkyně zároveň bylo zjištěno, že dne 19. 11. 2021 nedošlo k žádnému výpadku ani jinému technickému problému (viz též bod 10. napadeného usnesení k provedenému dokazování).

[21] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu *podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.*

[22] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. *soud usnesením odmítne návrh, jestliže [...] byl podán předčasně nebo opožděně.*

[23] V projednávané věci není sporné, že podaná žaloba směřuje proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2021, které bylo stěžovateli doručeno dne 20. 9. 2021 (viz doložka právní moci na č. l. 6 správního spisu žalovaného, jakož i bod 8. napadeného usnesení). Poslední den dvouměsíční lhůty pro podání žaloby tedy připadl na sobotu 20. 11. 2021, přičemž v souladu s pravidlem pro počítání lhůt v § 40 odst. 3 s. ř. s. je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den, tedy pondělí 22. 11. 2021. Pokud by tedy stěžovatel skutečně podal žalobu dne 19. 11. 2021, jak tvrdí, byla by včasná. Nejvyšší správní soud se ovšem ztotožnil s posouzením krajského soudu, který pečlivě prověřil okolnosti (ne)doručení žaloby ze dne 19. 11. 2021, přesvědčivě vypořádal argumentaci a důkazy předložené stěžovatelem a správně aplikoval příslušnou judikaturu.

[24] Krajský soud vyšel z ustálené judikatury kasačního soudu, dle které je účastník řízení odpovědný za to, jaký v řízení zvolí procesní postup, včetně volby komunikačních prostředků. Stěžovatel, resp. jeho právní zástupce v projednávané věci z vlastní vůle zvolil elektronickou formu, u níž je z povahy věci prokazování odeslání, resp. doručení obtížnější (srov. krajským soudem citovaný rozsudek NSS č. j. 7 As 59/2016-31, odst. [11] a [13], obdobně např. rozsudek NSS ze dne 8. 10. 2020, č. j. 8 As 72/2020-90, odst. [21]).

[25] V tomto ohledu není důvodná námitka stěžovatele, že jej nelze činit odpovědným za zpracování e-mailové zprávy podatelnou soudů. Za jakoukoliv činnost podatelny soudů nebo soudů samotného stěžovatele žádná odpovědnost přičítána není. Odpovědným je pouze za volbu komunikačního prostředku, který zvolil (a dle informací zjištěných krajským soudem volí pravidelně) jeho právní zástupce.

[26] Obdobně není v napadeném usnesení obsažen závěr, že podání bylo možné považovat za doručené až okamžikem potvrzení systémem centrální elektronické podatelny. Krajský soud toliko správně konstatoval, že pro elektronické podání je rozhodné, kdy bylo doručeno soudům, tedy se dostalo do jeho dispozice (viz body 17. až 21. napadeného usnesení obsahující odkazy na judikaturu Nejvyššího správního i Ústavního soudu). V projednávané věci ovšem nebylo prokázáno, že by se žaloba ze dne 19. 11. 2021 dostala do dispozice krajského soudu dříve než dne 14. 4. 2022.

[27] Stěžovatel prokazoval doručení své žaloby dne 19. 11. 2021 několika listinami (viz výše odst. [17] tohoto rozsudku). Nejvyšší správní soud se ovšem ztotožňuje s krajským soudem, že tyto listiny jsou snadno napodobitelné a doručení žaloby dne 19. 11. 2021 bylo zásadně zpochybněno (viz bod 24. napadeného usnesení). Nejvyšší správní soud již dříve judikoval, že výtisk e-mailové hlášenky, obsahující údaje o odeslání, popř. i doručení e-mailové zprávy, není nenapodobitelný, a v případě vzniku pochybností proto zpravidla nebude postačovat k prokázání odeslání, natož doručení zprávy (srov. stěžovatelem citovaný rozsudek č. j. 8 Afs 82/2006-68, nebo č. j. 7 As 59/2016-31, odst. [11], a č. j. 8 As 72/2020-90, odst. [21]).

[28] Jak uvedl krajský soud v bodech 24. až 27. napadeného usnesení, listiny předložené stěžovatelem zpochybnilo, že krajský soud ve své elektronické podatelně tvrzenou e-mailovou zprávu neeviduje, dne 19. 11. 2021 nedošlo k žádnému výpadku ani jinému technickému problému elektronické podatelny, v roce 2021 zástupce stěžovatele zaslal několik dalších podání, k nimž systém centrální elektronické podatelny odeslal potvrzení o doručení, které zástupce stěžovatele v nyní projednávané věci nedoložil. Nejvyšší správní soud doplňuje, že nedoložení standardního potvrzení stěžovatel, resp. jeho zástupce ani nijak nevysvětlil. Podání dále nebylo nalezeno ani ve spolupráci s dodavatelskou společností aplikace ePodatelna a Odborem informatiky Ministerstva spravedlnosti. Ze strany ministerstva také nedochází k blokaci e-mailové adresy zástupce stěžovatele, o čemž ostatně svědčí skutečnost, že jiná jeho e-mailová podání byla nejen tomuto krajskému soudu bez problému doručena. Nejvyšší správní soud doplňuje, že nic nenasvědčuje tomu, že nyní řešené e-mailové podání by bylo jakkoliv nestandardní.

[29] Kasační soud v této souvislosti obdobně jako již krajský soud v bodě 31. napadeného usnesení reaguje na tvrzení stěžovatele, že v získaných seznamech e-mailových podání zástupce stěžovatele některá chybí, což dokládá jednotlivými e-mailovými hláškami, a nelze vyloučit, že podání ze dne 19. 11. 2021 bylo vyloučeno spamovým filtrem ministerstva. Zaprvé, skutečnost, že stěžovatel, resp. jeho zástupce dokládá jednotlivé e-mailové hlášky, jen podtrhuje závěr, že zástupci stěžovatele je forma potvrzení o doručení e-mailového podání soudu velice dobře známa. Je proto přinejmenším s podivem, že v případě nyní tvrzeného podání takové potvrzení o jeho doručení od epodatelna@servis.justice.cz nedokládá. Zadruhé, tvrzení o vyloučení zprávy spamovým filtrem je čistě spekulativní za situace, kdy jiná podání z e-mailové adresy zástupce stěžovatele byla v období let 2021 a 2022 bez problémů doručena a bylo také zjištěno, že nedochází k blokaci dané e-mailové adresy.

[30] K související námitce zmatečnosti postupu krajského soudu, protože pracoval se seznamem podání zástupce stěžovatele učiněných v roce 2022, Nejvyšší správní soud uvádí, že považuje za rozhodující, že krajský soud disponoval i seznamem podání učiněných přímo krajskému soudu v roce 2021 (viz bod 11. napadeného usnesení a e-mailová komunikace se zaměstnancem CCA Group a. s. na č. l. 22 přílohového spisu sp. zn. 3 Na 56/2022). Seznam podání učiněných v roce 2022 pak jen dokresluje výše uvedenou skutečnost o doručení jiných e-mailových podání zástupce stěžovatele a z toho plynoucí znalosti formy potvrzení ze strany podatelny soudu. Tuto námitku tedy Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou.

[31] Důvodnou Nejvyšší správní soud neshledal ani námitku týkající se odborných znalostí krajského soudu a nevyhovění návrhu na důkaz znaleckým posudkem z oboru výpočetní techniky. Zaprvé, úvaha krajského soudu, že zprávy ze serveru mseljustice.cz (tedy od MAILER-DAEMON@mseljustice.cz) přichází automaticky v případě nemožnosti doručit zprávu, není irelevantní, jak namítá stěžovatel, ale opírá se o ničím nezpochybněné tvrzení zaměstnance CCA Group a.s. jakožto odborného dodavatele systému ePodatelna. Zadruhé, neprovedení důkazu znaleckým posudkem nebylo protiprávní a nedošlo k zásahu do stěžovatelova práva na spravedlivý proces. Nejvyšší správní soud připomíná, že podle

pokračování

§ 52 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodne, které z navržených důkazů provede. Podle ustálené judikatury kasačního soudu platí, že pokud soud důkaznímu návrhu nevyhoví, musí v souladu se zásadami spravedlivého procesu vyložit, z jakého důvodu navržený důkaz neprovedl (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004-89, č. 618/2005 Sb. NSS, nověji ze dne 22. 7. 2022, č. j. 10 Ads 303/2020-52, odst. [17], nebo ze dne 16. 8. 2022, č. j. 9 As 206/2020-46, odst. [31]). To krajský soud v projednávané věci učinil, když na ústním jednání dne 24. 11. 2022 (záznam na č. l. 25 spisu krajského soudu) a následně v bodě 29. napadeného usnesení odůvodnil neprovedení důkazu znaleckým posudkem jeho nadbytečností. Odkaz stěžovatele na nález sp. zn. I. ÚS 2121/07 není přílehlavý, neboť se týkal neustanovení znalce z oboru zdravotnictví pro posouzení toho, co je patologickým nálezem (tamní obecné soudy si nesprávně tuto odbornou lékařskou otázku posoudily samy). V projednávané věci však tomuto obdobná situace nenastala, neboť krajský soud sám věcně neposuzoval odborné otázky, ke kterým by z povahy věci neměl dostatek odborných znalostí.

[32] Námitku stěžovatele, že jej měl krajský soud vyzvat k odstranění vad podání podle § 37 odst. 5 s. ř. s., považuje Nejvyšší správní soud za jednoduše absurdní. Krajský soud neměl koho a na odstranění jakých vad podání vyzvat v případě, že mu žádné podání nebylo doručeno. Naopak se Nejvyšší správní soud na tomto místě opět ztotožňuje s krajským soudem, že je s podivem, že přes známost formátu potvrzení o doručení e-mailové zprávy podatelně soudu se zástupce stěžovatele začal o věc zajímat až téměř po půl roce od tvrzeného odeslání podání. Měl-li tedy zástupce stěžovatele nějaké pochybnosti o doručení svého podání, neb mu zjevně nedošlo standardní potvrzení o jeho doručení, měl a mohl se na krajský soud obrátit dříve. Nejvyšší správní soud přitom nepřehlédl, že zástupce stěžovatele na ústním jednání dne 24. 11. 2022 vysvětlil, že věnuje pozornost vlastnímu nastavenému potvrzení o doručení, nikoliv potvrzení od podatelny soudu, které dle jeho slov někdy přichází s odstupem. Tato skutečnost však na posouzení projednávané věci nemůže nic změnit. Jak bylo výše uvedeno, účastník řízení (v tomto případě zastoupený právním profesionálem), nese odpovědnost za zvolený postup v řízení včetně volby komunikačních prostředků a rizika s jednotlivými způsoby komunikace spojená.

[33] V této souvislosti nelze přisvědčit ani tvrzení stěžovatele, že „s reakční dobou krajského soudu“ by bylo vyloučeno, aby žalobu případně včas podal znovu. Jak již bylo řečeno, odpovědnost za výběr komunikačního prostředku a povinnost prokázat včasné doručení podání leží na účastníku řízení. K vyslovenému požadavku stěžovatele na řádné technologické zajištění ze strany soudu Nejvyšší správní soud pouze znovu opakuje, že jiná podání z e-mailové adresy zástupce stěžovatele byla bez problému doručena a adresátovi bylo o této skutečnosti odesláno standardní potvrzení, které v nyní projednávané věci bez vysvětlení nedoložil.

[34] Nejvyšší správní soud nepřisvědčil ani argumentaci stěžovatele, že by soudy měly přihlídnout k tomu, že meritorně nejde o bagatelní věc, ale závažný zásah do práv v podobě vyvlastnění pozemků. Žaloba je podána buď včas, nebo nikoliv a jako takovou je třeba ji odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Na včasnost žaloby z povahy věci nemůže mít vliv meritum věci, tj. čeho se žaloba věcně týká. Argumentace stěžovatele, že prověřování včasnosti projednávané žaloby zjevně přineslo krajskému soudu obtíže srovnatelné s jejím meritorním projednáním, je pak čistě spekulativní a působí též až absurdně.

IV. Závěr a náklady řízení

[35] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlídnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[36] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2024

L. S.

JUDr. Radan Malík v. r.
předseda senátu